

Hospital de Granollers

dormir de nit. Doncs bé, vam comprovar que el dolor és la primera causa d'aquesta dificultat per dormir.

A la nit, el dolor és "més dolor?"

LD: Sí, perquè els malalts se senten més sols i aquesta solitud els agreuja el dolor i el malestar, encara que sigui només perquè durant el dia estan més distrets.

Penseu que la vostra relació amb els malalts és diferent de la que tenen els vostres companys de dia?

EC: No necessàriament. Tot-hom coneix la seva feina i la forma de fer-la depèn sempre de la teva pròpia personalitat. És molt important donar seguretat per això que comentàvem: els malalts, de nit, se senten més sols i potser més anguiats.

LD: Jo diria que no és ni pitjor, ni millor, però potser sí diferent en alguns aspectes pel fet que, a nivell d'infermeria, hi ha menys persones per Unitat i això, segons com t'ho miris, intensifica la relació amb el malalt. Malgrat tot, de vegades has de fer la feina com pots

Mari Jiménez

les anguioses, i per això és molt important el que ha dit l'Encarna sobre la necessitat de donar als malalts aquest suport emocional que els faci sentir-se més segurs.

En àmbits com l'hostaleria hi ha diferències entre la nit i el dia?

MJ: Quant a la neteja puc dir que, malgrat que hi ha tanta feina com de dia, la diferència rau en el fet que pots organitzar-te millor perquè no depens tant de peticions puntuals. T'ho fas una mica més al teu aire.

Malgrat que la cap d'infermeria d'Unitat assegura la continuïtat entre els torns, el fet de treballar de nit fa especialment difícil que pugueu sentir-vos part integrant d'una unitat o servei?

EC: La veritat és que et sents una mica "despenjada", un xic aïllada, perquè si de veritat vols estar informada i al dia del que passa al teu servei, has de fer l'esforç de venir a algunes reunions i sessions que es fan al matí. I no sembla que hi hagi la voluntat de canviar l'horari de les reunions i les sessions. També he de dir que la situació ha millorat molt des que hi ha la supervisora general del torn de nit.

AE: Jo no em dedico a l'assistència, però alguna vegada he

Encarna Comino

comentat amb els meus companys el fet que sembla que l'Hospital només funcioni de dia, la qual cosa fa que ens sentim una mica "marginats" en el sentit que difícilment arriba el reconeixement a la gent de nit quan alguna cosa ha funcionat bé.

Viviu avui de manera diferent a com ho feieu alguns anys enrere el fet de treballar de nit?

LD: És cert que el ritme no és el mateix. Potser ara hi ha més activitat perquè, entre altres coses, es fan intervencions quirúrgiques a Urgències i tractem patologies més complexes.

Abans d'acabar la reunió, Marian Martos, supervisora general del torn de nit, comenta la seva satisfacció per la bona predisposició i la motivació que demostra el personal d'infermeria del torn de nit i agraeix el bon esperit de col.laboració i l'ajut que ella mateixa rep per part de la seva gent.

Aquestes pàgines no donen per més. Malgrat tot, esperem haver pogut traslladar-hi una bona part de la riquesa de la xerrada que vam mantenir amb aquests professionals que, si més no, se senten especialment units pel fet de treballar a la nit, una experiència que recomanen a tots els qui vulguin, de veritat, créixer personalment i professionalment.

dBaB

Andreu Espada

i no com tu voldries, perquè hi ha un munt de factors que no controles com ara el nombre d'ingressos i les intervencions d'Urgències.

MM: A la nit afloren les pors i

Lucía Díaz